

ZAKON

O FAKTORINGU

("Sl. glasnik RS", br. 62/2013, 30/2018 i 109/2025)

I OSNOVNE ODREDBE

Član 1

Ovim zakonom uređuju se pojam i predmet faktoringa, učesnici u faktoringu, uslovi i način obavljanja faktoringa, vrste faktoringa, prava i obaveze učesnika u faktoringu, ugovor o faktoringu, obrnuti faktoring i nadzor nad obavljanjem faktoringa.

II DEFINICIJE POJMOVA

Član 2

Pojedini izrazi upotrebljeni u ovom zakonu imaju sledeće značenje:

- 1) Faktoring je finansijska usluga kupoprodaje postojećeg nedospelog ili budućeg kratkoročnog novčanog potraživanja, nastalog po osnovu ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga u zemlji i inostranstvu;
- 2) Predmet faktoringa može biti svako postojeće nedospelo ili buduće, celo ili delimično, kratkoročno novčano potraživanje koje je nastalo po osnovu ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga, zaključenog između pravnih lica i preduzetnika;
- 3) Kratkoročno potraživanje je potraživanje koje dospeva na naplatu u roku do godinu dana od dana prodaje robe, odnosno pružanja usluge, definisanog ugovorom o prodaji robe ili pružanja usluga;
- 4) Učesnici u faktoringu su:
 - (1) Ustupilac, koji prodaje faktoru svoje potraživanje od dužnika, nastalo po osnovu ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga, je banka, privredno društvo, preduzetnik, zadruga, registrovano poljoprivredno gazdinstvo, poslovno udruženje, ustanova i druga pravna lica koja delatnost obavljaju radi sticanja dobiti, sa sedištem u Republici Srbiji (u daljem tekstu: Republika), odnosno ta lica sa sedištem u inostranstvu, registrovana u skladu sa domicilnim propisima;
 - (2) Faktor, koji kupuje potraživanje od ustupioca, je:
 - a) banka, u smislu zakona kojim se uređuje poslovanje banaka;
 - b) privredno društvo organizovano kao akcionarsko društvo ili društvo s ograničenom odgovornošću, sa sedištem u Republici, koje ima odobrenje Komisije za hartije od vrednosti (u daljem tekstu: Komisija) za obavljanje poslova faktoringa;
 - v) strana banka i strano privredno društvo - isključivo u međunarodnom faktoringu;
 - (3) Dužnik je banka, privredno društvo i preduzetnik sa sedištem u Republici, odnosno ta lica sa sedištem u inostranstvu, registrovana u skladu sa domicilnim propisima.

Predmet faktoringa može biti i svako postojeće nedospelo ili buduće, celo ili delimično, kratkoročno novčano potraživanje pravnog lica, preduzetnika, zadruga, registrovanog poljoprivrednog gazdinstva, poslovnog udruženja, ustanove i drugih pravnih lica koja delatnost obavljaju radi sticanja dobiti, koje je nastalo po osnovu ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga zaključenog sa korisnikom sredstava budžeta Republike Srbije, budžeta autonomne pokrajine ili budžeta jedinica lokalne samouprave, kao i korisnikom sredstava organizacija za obavezno socijalno osiguranje.

Član 3

Buduće potraživanje može biti predmet faktoringa samo ako je odredivo i ako ugovor o faktoringu sadrži podatak o tome ko će biti dužnik takvog potraživanja.

Odredba u ugovoru o faktoringu kojom se vrši prodaja budućeg potraživanja proizvodi pravno dejstvo momentom nastanka tog potraživanja.

Član 4

Predmet faktoringa ne može biti potraživanje nastalo po osnovu prodaje robe ili pružanja usluga za lične, porodične ili potrebe domaćinstva.

III USLOVI ZA OBAVLJANJE FAKTORINGA

Član 5

Privredno društvo osnovano u Republici radi obavljanja faktoringa može da obavlja poslove iz člana 2. tačka 1) ovog zakona ako ispunjava uslove propisane ovim zakonom u pogledu kapitala društva i koje ima odobrenje za obavljanje posla faktoringa.

Privredno društvo iz stava 1. ovog člana (u daljem tekstu: faktoring društvo) može obavljati samo posao faktoringa i sa faktoringom srodne ili povezane poslove.

Član 6

Faktoring društvo mora imati osnovni novčani kapital u iznosu koji ne može biti manji od 40.000.000 dinara.

Kapital faktoring društva uvek mora da bude u visini koja nije manja od iznosa iz stava 1. ovog člana.

Član 7

Zahtev za izdavanje odobrenja za obavljanje posla faktoringa Komisiji podnosi osnivač, odnosno vlasnik faktoring društva ili lice koje on ovlasti.

Uz zahtev iz stava 1. ovog člana podnosi se:

1) osnivački akt faktoring društva;

2) podaci o osnivačima, odnosno vlasnicima faktoring društva i to:

(1) za fizička lica - overena kopija lične karte ili očitana biometrijska lična karta za državljane Republike, odnosno overena kopija pasoša za strane državljane, kao i uverenje nadležnog organa, ne starije od šest meseci od dana podnošenja zahteva, da fizičko lice nije osuđeno pravosnažnom presudom na kaznu zatvora dužu od šest meseci, da se protiv njega ne vodi krivični postupak i da mu nije izrečena mera bezbednosti zabrane vršenja poziva, delatnosti ili dužnosti;

(2) za pravna lica - overena kopija rešenja ili drugog akta o upisu pravnog lica u registar organa koji je prema propisima zemlje sedišta tog pravnog lica nadležan za vođenje registra privrednih subjekata, odnosno pravnih lica, uverenje nadležnog organa da pravno lice, nije osuđeno pravosnažnom presudom za krivično delo, kao i da se protiv njega ne vodi krivični postupak, u smislu zakona kojim se uređuje odgovornost pravnih lica za krivična dela, uverenje da stvarni vlasnik pravnog lica, u smislu zakona kojim se uređuje sprečavanje pranja novca i finansiranja terorizma, i saradnik nije osuđen pravosnažnom presudom na kaznu zatvora dužu od šest meseci, kao i da se protiv njega ne vodi krivični postupak, sve ne starije od šest meseci od dana podnošenja zahteva;

3) overena izjava osnivača, odnosno vlasnika o iznosu njihovih udela/akcija u faktoring društvu;

4) podaci o odgovornom licu faktoring društva: overena kopija lične karte ili očitana biometrijska lična karta za državljane Republike, odnosno overena kopija pasoša za strane državljane, kao i uverenje nadležnog organa, ne starije od šest meseci od dana podnošenja zahteva, da odgovorno lice nije osuđeno pravosnažnom presudom na kaznu zatvora dužu od šest meseci, da se protiv njega ne vodi krivični postupak i da mu nije izrečena mera bezbednosti zabrane vršenja poziva, delatnosti ili dužnosti;

5) *(brisana)*

6) overena izjava osnivača o poreklu finansijskih sredstava.

Saradnikom, u smislu ovog zakona, smatra se:

1) svako fizičko lice koje je član organa upravljanja ili odgovorno lice u pravnom licu u kome je odgovorno lice faktoring društva član organa upravljanja ili stvarni vlasnik, u smislu zakona kojim se uređuje sprečavanje pranja novca i finansiranja terorizma;

2) svako fizičko lice koje je stvarni vlasnik pravnog lica u kome je odgovorno lice faktoring društva član organa upravljanja;

3) svako fizičko lice koje s odgovornim licem faktoring društva ima stvarno vlasništvo nad istim pravnim licem.

Komisija rešenjem odlučuje o zahtevu iz stava 1. ovog člana u roku od 15 dana od dana prijema urednog zahteva, ukoliko je podnosilac prethodno dostavio Komisiji dokaz o izvršenoj uplati osnovnog novčanog kapitala.

Rešenje iz stava 4. ovog člana konačno je u upravnom postupku.

Protiv rešenja iz stava 4. ovog člana može se voditi upravni spor.

U upravnom sporu sud ne može rešiti upravnu stvar.

Osnivač privrednog društva ili lice koje on ovlasti dužan je da prijavu za upis faktoring društva u registar privrednih subjekata podnese u roku od deset dana od dana dobijanja rešenja Komisije kojim se faktoring društvu izdaje odobrenje za obavljanje poslova faktoringa.

Factoring društvo, odnosno direktor factoring društva ili lice koje on ovlasti dužan je da svaku promenu podataka iz stava 2. ovog člana dostavi Komisiji odmah, a najkasnije u roku od deset dana od dana registracije promene kod nadležnog organa.

Komisija propisuje bliže uslove i način izdavanja odobrenja.

Član 8

Odobrenje za obavljanje posla factoringa prestaje da važi:

- 1) na osnovu zahteva factoring društva - danom donošenja rešenja Komisije kojim se zahtev usvaja;
- 2) prestankom factoring društva - danom brisanja iz registra privrednih društava po osnovu sprovedenog postupka likvidacije ili prinudne likvidacije;
- 3) danom pravosnažnosti rešenja o otvaranju stečajnog postupka;
- 4) danom izricanja mere o oduzimanju odobrenja za obavljanje delatnosti nakon sprovedenog nadzora.

Na stečaj i likvidaciju factoring društava primenjuju se odredbe zakona koji uređuju stečaj i likvidaciju privrednih društava.

Član 9

Komisija donosi rešenje kojim se factoring društvu oduzima odobrenje za obavljanje posla factoringa:

- 1) ako se u postupku nadzora utvrdi da je factoring društvo prestalo da ispunjava uslov propisan članom 6. ovog zakona;
- 2) ako se u postupku nadzora utvrdi da je odobrenje za obavljanje poslova factoringa dato na osnovu neistinitih podataka;
- 3) ako se u postupku nadzora utvrdi da je postupljeno suprotno članu 7. stav 9. ovog zakona.

Rešenje Komisije iz stava 1. ovog člana je konačno.

Protiv rešenja iz stava 1. ovog člana može se voditi upravni spor.

U upravnom sporu sud ne može rešiti upravnu stvar.

Član 10

Podaci o izdatim i oduzetim odobrenjima za obavljanje poslova factoringa evidentiraju se u Registru factoringa (u daljem tekstu: Registar) koji vodi Agencija za privredne registre, preko registratora.

Registar je jedinstvena, centralna, elektronska baza podataka o izdatim i oduzetim odobrenjima za obavljanje posla factoringa.

Na izbor i razrešenje registratora, obim njegovih ovlašćenja i obaveza primenjuje se zakon kojim se uređuje rad Agencije za privredne registre, a na postupak registracije zakon kojim se uređuje postupak registracije u Agenciji za privredne registre.

Podaci iz stava 1. ovog člana evidentiraju se u Registru, odmah po prijemu rešenja iz člana 7. stav 4. i člana 9. stav 1. ovog zakona u Agenciji za privredne registre.

Ministar nadležan za poslove finansija propisuje sadržinu Registra.

IV VRSTE FAKTORINGA

Član 11

U smislu ovog zakona factoring može biti:

- 1) domaći;
- 2) međunarodni.

Prema obavezi preuzimanja rizika naplate potraživanja, factoring iz stava 1. ovog člana može biti:

- 1) factoring bez regresa;
- 2) factoring sa regresom.

Član 12

Domaći factoring je factoring čiji je predmet prodaja potraživanja nastalog prodajom robe ili pružanjem usluga između domaćih lica na unutrašnjem tržištu.

Član 13

Međunarodni faktoring je faktoring čiji je predmet prodaja potraživanja nastalog u spoljnotrgovinskom prometu robe, odnosno usluga, u smislu zakona kojim se uređuje spoljnotrgovinsko poslovanje.

Međunarodni faktoring se obavlja:

- 1) u jednofaktorskom sistemu, kad u faktoringu učestvuje samo jedan faktor;
- 2) u dvofaktorskom sistemu, kad u faktoringu učestvuju faktor sa sedištem u Republici i faktor sa sedištem u inostranstvu.

Ako je prodaja potraživanja u spoljnotrgovinskom prometu robe, odnosno usluga uređena na drugačiji način drugim zakonom, kod obavljanja međunarodnog faktoringa primenjuju se odredbe ovog zakona.

Član 14

Faktor koji obavlja međunarodni faktoring u dvofaktorskom sistemu u obavezi je da:

- 1) zaključi interfaktorski ugovor, koristeći međunarodno priznati i prihvaćeni pravni i tehnički okvir koji su razvila međunarodna udruženja, naročito *Factors Chain International* (FCI);
- 2) preduzme radnje i mere poznavanja i praćenja stranke, u skladu sa propisima kojima se uređuje sprečavanje pranja novca i finansiranje terorizma.

Interfaktorski ugovor, u smislu stava 1. tačka 1) ovog člana, predstavlja ugovor između faktora sa sedištem u Republici i faktora sa sedištem u inostranstvu.

Član 15

Faktoring bez regresa podrazumeva da je faktor preuzeo rizik naplate potraživanja na sebe.

Rizik naplate potraživanja, u smislu ovog zakona, obuhvata rizik nesposobnosti plaćanja od strane dužnika.

Član 16

Faktoring sa regresom podrazumeva da ustupilac odgovara faktoru za naplativost potraživanja - na dan dospelosti potraživanja.

Kad je ugovoren faktoring sa regresom, faktor ima pravo da zahteva namirenje od dužnika, ustupioca ili od obojice u isto vreme, u granicama odgovornosti dužnika i ustupioca, ako nije drugačije ugovoreno.

Kad se radi o odgovornosti ustupioca iz stava 2. ovog člana, faktor je dužan da obavesti ustupioca da naplata potraživanja nije izvršena i to u roku od osam dana od dana dospelosti potraživanja.

Nakon ostvarenog regresa faktora prema ustupiocu, faktor je dužan da potraživanje sa svim pratećim sredstvima obezbeđenja iz osnovnog posla vrati ustupiocu i da o vraćanju obavesti dužnika, u roku od osam dana od dana ostvarenja regresa.

Član 17

U slučaju kad se ne može sa sigurnošću utvrditi da li je ugovoren faktoring sa regresom ili faktoring bez regresa, smatraće se da je ugovoren faktoring sa regresom.

V OBRNUTI FAKTORING

Član 18

Obrnuti faktoring je posebna vrsta faktoringa koji se ugovara između faktora i dužnika iz ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga u zemlji i inostranstvu, na osnovu koga faktor, preuzimanjem faktura od dužnika, preuzima njegovu obavezu plaćanja prema poveriocima, a ima pravo naplate od dužnika u roku iz ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga u zemlji i inostranstvu, odnosno u roku iz fakture, ili u drugom roku ugovorenom između faktora i dužnika.

Dužnik je u obavezi da obezbedi saglasnost poverioca.

Na obrnuti faktoring shodno se primenjuju odredbe ovog zakona kojima je uređen faktoring.

Korisnici sredstava budžeta Republike Srbije, budžeta autonomne pokrajine ili budžeta jedinica lokalne samouprave, kao i korisnici sredstava organizacija za obavezno socijalno osiguranje ne mogu biti učesnici u obrnutom faktoringu.

VI UGOVOR O FAKTORINGU

Član 19

Faktoring se može obavljati samo na osnovu ugovora zaključenog u pisanoj ili elektronskoj formi.

Ugovor, čiji predmet nije definisan u skladu sa ovim zakonom, ne smatra se ugovorom o faktoringu u smislu ovog zakona.

Ugovor o faktoringu se ne smatra ugovorom o kreditu ili zajmu, u smislu propisa Republike Srbije i poslovnih običaja. Ugovorne strane se mogu saglasiti da ugovor o faktoringu koji je zaključen u pisanom obliku, overen (solemnizovan) kod javnog beležnika u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuje javno beležništvo i koji sadrži izričitu izjavu ustupioca, odnosno dužnika kod obrnutog faktoringa, kojom pristaje da faktor, na osnovu ugovora o faktoringu, nakon dospelosti potraživanja, može pokrenuti postupak prinudnog izvršenja (klauzula izvršnosti), ima snagu izvršne isprave, u smislu zakona kojim se uređuje izvršenje i obezbeđenje.

Član 20

Ugovor o faktoringu naročito sadrži:

- 1) podatke o ugovornim stranama;
- 2) podatak o vrsti faktoringa;
- 3) osnov i podatke o potraživanju koje je predmet ugovora;
- 4) iznos, način obračuna i isplate otkupljenog potraživanja ustupiocu;
- 5) iznos, način obračuna i isplate naknade faktoru;
- 6) pravo faktora na kamatu i druge troškove, koji mogu proisteći iz realizacije ugovora;
- 7) datum zaključivanja ugovora;
- 8) potpise zakonskih zastupnika svake ugovorne strane, drugog lica ovlašćenog za potpisivanje ugovora ili punomoćnika ovih lica.

Član 21

Ugovor o faktoringu prestaje da važi istekom roka na koji je zaključen, a ako nije zaključen na određeni rok, ne može prestati pre nego što sva prodana potraživanja ne budu naplaćena ili regresirana od strane ustupioca.

Za vreme trajanja ugovora o faktoringu, potraživanje koje je predmet tog ugovora ne može prestati prebijanjem (kompenzacijom) između ustupioca i dužnika, osim ukoliko ugovorom o faktoringu nije drugačije definisano.

Član 22

Ugovori o faktoringu jednog ustupioca zaključeni sa različitim faktorima, a koji imaju za predmet prodaju istog potraživanja, zabranjeni su i svaki takav naknadno zaključen ugovor ništav je.

Odredbe ugovora o faktoringu i opštih uslova poslovanja ustupioca ili faktora koje predviđaju drugačije pravilo u odnosu na pravilo iz stava 1. ovog člana, ništave su.

VII PRODAJA POTRAŽIVANJA

Član 23

Prodaju svakog potraživanja određenog ugovorom o faktoringu ustupilac vrši uz istovremenu predaju faktoru:

- 1) ugovora i/ili fakture i drugih dokumenata kojima se dokazuje osnov i vrši identifikacija potraživanja;
- 2) obaveštenja dužniku da je potraživanje prodato faktoru.

O predaji dokumentacije iz stava 1. ovog člana ustupilac i faktor sačinjavaju poseban dokument.

Dokumentacija koja se predaje uz ugovor o faktoringu može biti sačinjena u elektronskoj formi.

Datumom prodaje potraživanja smatra se datum kad je ustupilac predao faktoru dokumentaciju iz stava 1. ovog člana, naveden u dokumentu o predaji dokumentacije.

Član 24

Ustupilac je u obavezi da dostavi dužniku obaveštenje o prodaji potraživanja u pisanoj ili elektronskoj formi, osim ukoliko se radi o potraživanju koje je predmet evidentiranja, u smislu člana 32a ovog zakona.

Ugovorom o faktoringu može biti predviđeno da obaveza obaveštavanja dužnika pređe sa ustupioca na faktora, u ime i za račun ustupioca.

Član 25

Obaveštenje o prodaji potraživanja može biti učinjeno za sva potraživanja koja su predmet ugovora o faktoringu, bez obzira da li ona postoje u vreme zaključenja ugovora ili ne.

Obaveštenje iz stava 1. ovog člana mora da sadrži informacije o ugovoru o faktoringu, podatke o faktoru kojem je dužnik u obavezi da plati i instrukcije za plaćanje.

Ako se obaveštenje iz stava 1. ovog člana odnosi na jedno ili više postojećih potraživanja, obaveštenje, pored podataka iz stava 2. ovog člana, mora da sadrži broj fakture, iznos potraživanja i valutu plaćanja.

Član 26

Nakon prijema obaveštenja iz člana 24. ovog zakona, dužnik je u obavezi da potraživanje isplati faktoru.

Isplatom potraživanja ustupiocu dužnik se ne oslobađa obaveze prema faktoru ako je pre isplate obavešten o prodaji potraživanja, a ustupilac mora bez odlaganja takvu isplatu preneti faktoru.

Član 26a

Sa potraživanjem na faktora prelaze i sporedna prava i sredstva obezbeđenja potraživanja, kao što su pravo prvenstvene naplate, prava zaloge, prava iz ugovora sa jemcem, prava na kamatu, ugovornu kaznu i slično, na način i obim predviđen ugovorom o faktoringu.

Za prenos sporednih prava i sredstava obezbeđenja, koja sa potraživanjem prelaze na faktora, nije potrebno zaključenje novog ugovora o prenosu, osim kada je to propisano drugim zakonom.

VIII NAPLATA POTRAŽIVANJA

Član 27

Naplatu dospelih potraživanja faktor vrši u svoje ime i za svoj račun.

IX PRAVA, OBAVEZE I ODGOVORNOSTI U POSTUPKU REALIZACIJE FAKTORINGA

Član 28

Faktor ima obavezu da vodi urednu i ažurnu evidenciju otkupljenih potraživanja, koju je dužan pokazati nadležnim organima u postupku nadzora nad obavljanjem poslova faktoringa.

Faktor ima obavezu da savesno upravlja otkupljenim potraživanjima, sa pažnjom dobrog privrednika.

Član 29

Ustupilac je odgovoran faktoru za osnovanost i vrednost potraživanja koja su predmet ugovora o faktoringu.

Ustupilac garantuje faktoru da su prodata potraživanja oslobođena zaloge, prigovora, tereta i ostalih prava trećih lica, odnosno da su po svim osnovama nesporna, osim ako nije drugačije ugovoreno.

U slučaju kad su prodata potraživanja opterećena zalogom, odnosno na bilo koji način osporena od strane dužnika ili trećeg lica, a ugovorom o faktoringu nije isključena garancija ustupioca iz stava 2. ovog člana, faktor ima pravo regresa od ustupioca i u slučaju kad je ugovoren faktoring bez regresa.

Član 30

U slučaju kad je prodaja potraživanja zabranjena ugovorom između ustupioca i dužnika ili dužnikovim opštim uslovima poslovanja, ovakva zabrana nema pravnog dejstva na prodaju potraživanja faktoru, koja je izvršena na osnovu ugovora o faktoringu i u skladu sa ovim zakonom, osim ako drugačije nije uređeno međunarodnim ugovorom.

Član 31

U slučaju da ugovorom o faktoringu nije drugačije definisano, smatra se da je dalja prodaja i prenos potraživanja sa faktoring društva na drugo faktoring društvo dozvoljena, a u skladu sa ostalim odredbama ovog zakona.

U slučaju da ugovorom o faktoringu nije drugačije definisano, smatra se da je prenosospelog potraživanja sa faktoring društva na drugo pravno lice dozvoljen, u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuju obligacioni odnosi.

Član 32

Ugovor o faktoringu, koji predstavlja osnov prenosa potraživanja, i dokumentacija iz člana 23. stav 1. ovog zakona predstavljaju verodostojnu ispravu u postupku izvršenja.

IXb CENTRALNA EVIDENCIJA FAKTORINGA

Član 32a

U cilju evidencije, transparentnosti i sprečavanja višestrukog ustupanja faktura, ministarstvo nadležno za poslove finansija (u daljem tekstu: Ministarstvo) uspostavlja centralnu evidenciju faktoringa, kao jedinstvenu elektronsku bazu podataka o fakturama koje su predmet faktoringa.

Predmet evidencije su ustupljene elektronske fakture, izdate u skladu sa zakonom kojim se uređuje elektronsko fakturisanje.

Izuzetno od stava 2. ovog člana, ne može biti predmet evidencije elektronska faktura čije je izmirenje započeto, ako je evidentirana u centralnom registru faktura, u smislu zakona kojim se uređuju rokovi za izmirenje novčanih obaveza u komercijalnim transakcijama.

Faktor, ustupilac i dužnik registruju se za pristup centralnoj evidenciji faktoringa, uz primenu šeme elektronske identifikacije visokog nivoa pouzdanosti, u skladu sa zakonom kojim se uređuje elektronska identifikacija.

Pristup evidentiranim podacima o predmetnim fakturama i njihovom prenosu imaju faktor, ustupilac i dužnik.

Ministarstvo i Komisija imaju pristup evidentiranim podacima samo u cilju vršenja nadzora.

Ustupilac, odnosno dužnik u slučaju obrnutog faktoringa, dužan je da odmah nakon evidentiranja fakture, koja je predmet ugovora o faktoringu, u sistemu elektronskih faktura, a najkasnije narednog radnog dana, izvrši evidentiranje predmetne fakture u centralnoj evidenciji faktoringa.

U centralnu evidenciju faktoringa upisuju se, pored ostalog, sledeći podaci:

- 1) poreski identifikacioni broj i naziv ustupioca, faktora i dužnika;
- 2) broj i datum ugovora o faktoringu;
- 3) broj i datum izdavanja i dospeća fakture;
- 4) nominalni iznos fakture, iznos bez PDV, iznos sa PDV;
- 5) status fakture u sistemu elektronskih faktura i centralnoj evidenciji faktoringa;
- 6) iznos ustupljenog potraživanja (u celosti ili delimično).

Centralna evidencija faktoringa ostvaruje automatizovanu vezu sa sistemom elektronskih faktura sa kojim razmenjuje relevantne podatke o elektronskim fakturama koje su predmet faktoringa.

Ministar nadležan za poslove finansija bliže uređuje organizacioni oblik, način rada, vođenje centralne evidencije faktoringa, način upisa podataka u centralnu evidenciju faktoringa, tehničke elemente sistema, bezbednosne standarde, način razmene podataka sa sistemom elektronskih faktura, način registracije, dostupnost i pristup podacima, oblik, sadržinu i strukturu zapisa u centralnoj evidenciji faktoringa.

X NADZOR NAD OBAVLJANJEM POSLOVA FAKTORINGA

Član 33

Nadzor nad obavljanjem poslova faktoringa kod faktoring društava vrši Komisija, u skladu sa posebnim propisima kojima su utvrđene njene nadležnosti.

Komisija sprovodi nadzor:

- 1) kontinuirano, na osnovu analize izveštaja koje su faktoring društva dužna da dostavljaju Komisiji;
- 2) neposredno.

Komisija po službenoj dužnosti sprovodi postupak nadzora nad licima koja obavljaju poslove faktoringa bez odobrenja.

Komisija propisuje način sprovođenja nadzora.

Nadzor nad obavljanjem poslova faktoringa kod banaka vrši Narodna banka Srbije, u skladu sa propisima o bankama.

XI KAZNE NE ODREDBE

Član 34

Novčanom kaznom od 100.000 do 2.000.000 dinara kazniće se za prekršaj banka i privredno društvo ako:

- 1) obavlja poslove faktoringa suprotno uslovima propisanim ovim zakonom (član 5);
- 2) prijavu za upis u registar privrednih subjekata ne podnese u roku propisanim ovim zakonom (član 7. stav 8);
- 3) obavlja poslove faktoringa u međunarodnom dvofaktorskom sistemu suprotno uslovima propisanim ovim zakonom (član 14. stav 1);
- 3a) nakon ostvarenja regresnog prava ne vrati potraživanje sa pratećim sredstvima obezbeđenja ustupiocu ili ne obavesti dužnika u roku od osam dana od dana ostvarenja regresa (član 16. stav 4);

- 4) obavlja poslove faktoringa bez zaključenog ugovora (član 19. stav 1);
 - 5) zaključi više ugovora o faktoringu koji imaju za predmet prodaju istog, celog potraživanja sa više od jednim faktorom (član 22. stav 1);
 - 6) ne vodi urednu i ažurnu evidenciju ili istu ne pokaže u postupku nadzora nad obavljanjem poslova faktoringa (član 28. stav 1);
 - 7) ne evidentira fakture pri centralnoj evidenciji faktoringa u skladu sa obavezom iz člana 32a (član 32a stav 7).
- Za radnje iz stava 1. ovog člana kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u banci i privrednom društvu novčanom kaznom od 5.000 do 150.000 dinara.

Član 35

Novčanom kaznom od 10.000 do 500.000 dinara kazniće se za prekršaj preduzetnik ako:

- 1) obavlja poslove faktoringa bez zaključenog ugovora (član 19. stav 1);
- 2) zaključi više ugovora o faktoringu koji imaju za predmet prodaju istog, celog potraživanja sa više od jednim faktoring društvom (član 22. stav 1).

XII PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 36

Privredna društva koja obavljaju poslove faktoringa, osnovana pre stupanja na snagu ovog zakona, dužna su da svoje poslovanje usklade sa odredbama ovog zakona podnošenjem zahteva iz člana 7. stav 1. ovog zakona Ministarstvu u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Privredna društva koja obavljaju poslove faktoringa, osnovana pre stupanja na snagu ovog zakona, nemaju obavezu dostavljanja izjave iz člana 7. stav 2. tačka 5) ovog zakona, već dostavljaju dokaz o ispunjenosti uslova iz člana 6. stav 2. ovog zakona.

Odredbe čl. 5-10. ovog zakona ne primenjuju se na privredno društvo koje je Republika osnovala posebnim zakonom radi finansiranja izvoza, a koje poslovanje obavlja u skladu sa tim posebnim zakonom.

Odredbe ovog zakona ne primenjuju se na ugovore o faktoringu zaključene pre dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 37

Propis iz člana 7. stav 9. ovog zakona doneće se najkasnije u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, a propis iz člana 10. stav 5. ovog zakona doneće se najkasnije u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 38

Registar faktoringa ustanoviće se u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 39

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", osim odredbe člana 2. stav 2. ovog zakona, koja stupa na snagu 1. maja 2014. godine.

Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama Zakona o faktoringu ("Sl. glasnik RS", br. 30/2018)

Član 2

Factoring društva, koja obavljaju poslove faktoringa na osnovu odobrenja pribavljenog pre stupanja na snagu ovog zakona, dužna su da svoje poslovanje usklade sa odredbama ovog zakona podnošenjem uverenja iz člana 1. stav 4. ovog zakona ministarstvu nadležnom za poslove finansija u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

**Samostalni članovi Zakona o izmenama i dopunama
Zakona o faktoringu**

("Sl. glasnik RS", br. 109/2025)

Član 19

Ministarstvo je dužno da u roku od 18 meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, uspostavi centralnu evidenciju faktoringa.

Odredbe ovog zakona koje se odnose na obveznike upisa podataka u centralnu evidenciju faktoringa, primenjivaće se u roku od 30 dana od dana početka rada centralne evidencije faktoringa.

Član 20

Komisija je dužna da u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, preuzme nadležnosti dodeljene ovim zakonom.

Sporazumom između Komisije i Ministarstva bliže će se urediti pitanje preuzimanja dokumentacije i predmeta neophodnih za sprovođenje nadležnosti utvrđenih ovim zakonom.

Postupci pokrenuti pred Ministarstvom pre dana stupanja na snagu ovog zakona, okončaće se po odredbama zakona koje su važile u vreme njihovog pokretanja.

Član 21

Propis iz člana 16. ovog zakona ministar nadležan za poslove finansija doneće u roku od 18 meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Propise potrebne za sprovođenje odredaba ovog zakona, koje se odnose na nadležnosti Komisije određene ovim zakonom i na koje saglasnost daje ministar nadležan za poslove finansija, Komisija će doneti u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Do početka primene propisa iz stava 2. ovog člana primenjivaće se propisi doneti na osnovu Zakona o faktoringu ("Službeni glasnik RS", br. 62/13 i 30/18).

Član 22

Factoring društva, koja obavljaju poslove faktoringa na osnovu odobrenja pribavljenog pre dana stupanja na snagu ovog zakona, dužna su da svoje poslovanje usklade sa odredbama ovog zakona u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 23

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije", osim odredaba čl. 1, 2, 3, 4. i 17. ovog zakona u delu koji se odnosi na nadležnosti Komisije, koje će se primenjivati po isteku šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, kao i odredbe člana 12. stav 1. ovog zakona, koja će se primenjivati od dana početka rada centralne evidencije faktoringa.